

Suomen maa Nyt päivä käy jo valkeemaan ja aamu tullut on. Näin aurinkomme kaiken saa taas uuteen valohon. On kauniit vetehemme ja äänet hongiston. Me kaipaamme muuta emme kun täällä onni on. Mä katson yli maamme yli vetten laineiden. Me sulta kaiken saamme näin kautta aikojen. Soi hiljaisuus mun korvissain kuin kanteleeni ääni. Mikä auvoisampaa olla vois kuin tämä meidän läänini? Sen metsät, suot ja järvehet, sen kauniit laaksot, lehdot. Sen miehet, naiset, lapsoset ja pienoistemme kehdot. Jos täällä ei ois kotimaa niin missä sitten oisi? Kun Suomen maata kauniimpaa ei missään olla voisi.